

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 10Csp/182/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618205289
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6618205289.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. B. XXXX/X, XXX XX R. nad B., o zaplatenie 52,42 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Žalovanej sa náhrada trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30.11.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 52,42 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, pričom uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2017 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 06.03.2015 Zmluvu č. XXXXXXXXXX/XXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 118,23 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 52,42 Eur, z úroku z omeškania vo výške 0,91 Eur a z poplatkov vo výške 64,90 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby nevykonala žiadnu úhradu. Žalovaná suma pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 52,42 Eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 65,81 Eur, ktorá pozostáva z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 0,91 Eur a z neuhradených poplatkov vo výške 64,90 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatnil aj nárok na úrok z omeškania počnúc dňom 24.06.2017, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

1.2. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalobca tieto listinné dôkazy - Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0666/2017/CE zo dňa 23.06.2017, Prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvu o osobnom účte zo dňa 06.03.2015, Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 06.11.2006, Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 17.02.2010, Všeobecné obchodné

podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. účinné od 01.01.2015, Produktové obchodné podmienky pre depozitné produkty Slovenskej sporiteľne, a.s. účinné od 01.05.2016, Sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. účinný od 01.09.2014 v znení Dodatku č. 1 účinného od 01.09.2014, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.06.2017 a pokus o zmier zo dňa 05.11.2018.

2. Vo svojom písomnom vyjadrení doručenom na výzvu súdu dňa 11.02.2019 žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovuje § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a to odstúpením od zmluvy zo dňa 16.02.2017 a výzvou zo dňa 22.03.2017, ktorú žalobca predložil spolu s podacím hárkom. Žalobca má za to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Konkrétne toto ustanovenie vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní podľa názoru žalobcu preukázané prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Na základe uvedeného považuje žalobca za nesporne preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a porušeniu bankového tajomstva.

2.1. Žalobca tiež poukázal na znenie ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách, bodu 13.2. Obchodných podmienok a čl. 11.1. Zmluvy o splátkovom úvere a uviedol, že nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevylučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 zákona nevylučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona.

2.2. V zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno podľa žalobcu konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Zároveň žalobca vyslovil nesúhlas s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko toto ustanovenie je v súlade s § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

2.3. K vyjadreniu žalobca pripojil aj odstúpenie od zmluvy zo dňa 16.02.2017, výzvu zo dňa 22.03.2017 a poštový podací hárok.

3. Súd bezúspešne zisťoval pobyt žalovanej lustráciou v Registri obyvateľov SR, Sociálnej poisťovni, prostredníctvom Zboru väzenskej a justičnej stráže a Obvodného oddelenia Policajného zboru Poltár. Oznámenie o podanej žalobe súd v zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku zverejnil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu a vyzval žalovanú na vyjadrenie k podanej žalobe. Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila a nevyužila žiadne prostriedky procesnej obrany.

4. Podľa § 297 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak
a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania vzhľadom na ustanovenie § 297 písm. a) CSP, keďže ide o spotrebiteľský spor, zároveň sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- Eur.

6. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP dňa 31.05.2019 o 8.40 hod. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava uzavrel so žalovanou dňa 06.03.2015 Zmluvu o osobnom účte č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo vedenie účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX bankou pre klienta, vydanie platobnej karty k účtu pre klienta, poskytnutie elektronických služieb k účtu, poskytnutie povoleného prečerpania k účtu a vedenie účtu sporenia bankou pre klienta. K uvedenej zmluve o bežnom účte bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté povolené prečerpanie v zmysle zmluvy o povolenom prečerpaní, t. j. medzi zmluvnými stranami bol uzatvorený kontokorentný úver podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka.

9. Žalovaná poskytnutý úver riadne a včas nesplácala, preto listom zo dňa 16.02.2017 Slovenská sporiteľňa, a.s. odstúpila od zmluvy a žalovanej oznámila, že výška pohľadávky banky predstavuje 117,32 Eur a zahŕňa aj nesplatenú pohľadávku banky z povoleného prečerpania/kontokorentného úveru poskytnutého k účtu. Zároveň žalovanú vyzvala na úhradu pohľadávky v lehote do 7 dní od doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy.

10. Výzvou zo dňa 22.03.2017 Slovenská sporiteľňa, a.s. upozornila žalovanú, že ak dlžnú sumu v aktuálnej výške 117,51 Eur neuhradí, je banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

11. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.06.2017 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 svoju pohľadávku voči žalovanej postupníkovi EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

12. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 118,23 Eur, ktorá pozostáva z istiny 52,42 Eur, úroku z omeškania 0,91 Eur a poplatkov vo výške 64,90 Eur. Žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje len nárok na zaplatenie zostatku istiny 52,42 Eur.

13. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.06.2017 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej postúpenie pohľadávky žalobcovi.

14. Pokusom o zmier zo dňa 05.11.2018 vyzval žalobca žalovanú na úhradu dlhu vo výške 200,26 Eur najneskôr do 12.11.2018, v opačnom prípade pristúpi k uplatneniu pohľadávky na súde spolu s úrokmi z omeškania, trovami súdneho konania, trovami právneho zastúpenia a v prípade exekučného vymáhania dlžnej sumy aj trovami exekúcie.

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 708 ods. 1 ObZ, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali

použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Zmluva o osobnom účte bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou a žalovanou ako klientom. Žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o. si pohľadávku pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. uplatňuje z titulu postúpenia pohľadávky. Súd sa preto zaoberal otázkou, či k postúpeniu pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu došlo zákonom predpokladaným spôsobom, t.j. platne a či je žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný.

22. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní. Súd skúma vecnú legitímáciu sám z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to strany sporu navrhli a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu žaloby.

23. Ako vyplýva z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka môže postúpiť pohľadávku inej osobe buď so súhlasom klienta, alebo aj bez takéhoto súhlasu za predpokladu, že klienta písomne vyzvala na plnenie a klient je napriek tejto výzve v omeškaní so splatením dlhu dlhšie ako 90 dní. V danom prípade žalobca nepreukázal, že by žalovaná s postúpením pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a. s. na žalobcu súhlasila a nepreukázal, že po výzve na úhradu dlhu žalovaná po dobu viac ako 90 dní dlh neuhradila. Výzva na splnenie dlhu zaslaná bankou je pritom z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky mimoriadne dôležitá. Rovnako tak je veľmi významné aj doručenie takejto výzvy dlžníkovi, nakoľko až keď sa takáto výzva dostane do sféry dispozície dlžníka a tento svoj dlh neuhradí a je tak v omeškaní so splatením dlhu po dobu najmenej 90 dní, až potom je pohľadávka banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilá na postúpenie. Dovtedy takáto pohľadávka nemôže byť postúpená.

24. Súd žalobu zamietol z dôvodu, že nebola preukázaná vecná aktívna legitímácia žalobcu, keď banka mohla svoju pohľadávku v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách zo zmluvy voči žalovanej postúpiť inému subjektu iba v prípade, že žalovaná bola s úhradou pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní po tom, čo ju banka písomne vyzvala na úhradu pohľadávky a z

vykonaného dokazovania nebolo preukázané splnenie týchto predpokladov. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by bola žalovaná v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní aj po výzve banky, pričom z jednotlivých listinných dôkazov vyplýva, že v čase postúpenia ani nemohla byť v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní od výzvy banky žalovanej, pretože banka svoju pohľadávku postúpila voči žalovanej už 23.06.2017, pričom výzvu banka vyhotovila dňa 22.03.2017, avšak túto odovzdala na poštovú prepravu až dňa 28.03.2017, pričom žalobca nepreukázal, kedy sa táto výzva dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Možno však jednoznačne konštatovať, že ani od odoslania výzvy žalovanej do uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok neuplynulo 90 dní a nebola tak splnená zákonná podmienka na postúpenie pohľadávky banky žalobcovi, t.j. uplynutie viac ako 90 kalendárnych dní omeškania žalovanej od doručenia výzvy. Pokiaľ ide o listinu „odstúpenie od zmluvy zo dňa 16.02.2017“, ktoré žalobca tiež považuje za výzvu na úhradu dlžnej sumy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, v tomto prípade žalobca nepreukázal ani to, že vôbec došlo k jej odoslaniu žalovanej a už vôbec nie skutočnosť, že odstúpenie bolo žalovanej aj skutočne doručené. Na základe uvedených dôvodov považoval súd zmluvu o postúpení pohľadávky v časti pohľadávky voči žalovanej za neplatnú, žalobca teda nebol v konaní aktívne vecne legitimovaným, a preto súd žalobu zamietol. Súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor vyslovený v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018, resp. sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 21. augusta 2018.

25. K argumentácii žalobcu, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka nedopustila voči svojmu klientovi porušenia bankového tajomstva, súd pre úplnosť poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018, z ktorého vyplýva, že aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z. z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu]. Ako už bolo spomenuté v bode 21. tohto rozhodnutia, podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevylučujú, ale práve naopak sa prekrývajú. (...) Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomínať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovy nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje.

26. Záverom súd dodáva, že hoci žalobca svoj nárok odvodzuje od zmluvy o osobnom účte uzatvorenej so žalovanou, v ktorej bolo žalovanej poskytnuté aj povolené prečerpanie k účtu za podmienok a v rozsahu dohodnutom medzi bankou a klientom v zmluve o povolenom prečerpaní, túto zmluvu o povolenom prečerpaní žalobca k žalobe nepripojil, preto súdu nie je známy dátum uzavretia zmluvy, výška úverového limitu, výška úrokovej sadzby ani ďalšie podmienky poskytnutého povoleného prečerpania. Keďže však súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v spore, týmito skutočnosťami sa bližšie nezaoberal. Súd len pripomína, že nesplnenie povinnosti pripojiť dôkazy, na ktoré sa žalobca odvoláva, podľa súdnej praxe nie je dôvodom na odmietnutie podania alebo zastavenie konania, pretože nejde o nedostatok podmienky konania, ani o vadu návrhu, ale tiež dôvodom na zamietnutie žaloby, a to pre neunesenie dôkazného bremena.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 100 %, preto má nárok na náhradu trov konania. Zo súdneho spisu však vyplýva, že žalovanej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.